

Joseph held no animosity toward his brothers. He could see how God had used his life to bring a great deliverance.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Vayigash** (ויגש | He approached)
- **Torah:** Genesis 44:18-47:27
- **Haftarah:** Ezeziel 37:15-28
- **Gospel:** John 5:1-47

Preserving the Remnant

Joseph explained to his bewildered brothers that God had ordained his descent into Egypt in order to "preserve life" and "to preserve a remnant." (Genesis 45:5). Joseph goes on to state that, "God sent me before you to preserve for you a remnant in the earth, and to keep you alive by a great deliverance" (Genesis 45:7).

When Joseph is understood as foreshadowing the work of Messiah, a similar statement may be made. Yeshua's brothers the Jewish people rejected Him, but God ordained that rejection to accomplish a great deliverance.

Paul seems to have read Joseph's story in this light as well. In Romans 11, he struggled with the difficult question of Israel's rejection of Yeshua. Though he did not directly invoke Joseph as an analogy, he seems to have alluded to it in a few places in this discussion. For example, he pointed out that Israel's rejection of Messiah has meant riches for the world. The brothers' rejection of Joseph resulted in riches for the famine-stricken world of Joseph's day. Similarly, Paul pointed out that Israel's ultimate reconciliation with the Messiah will be "life from the dead." Joseph said, "God sent me before you to preserve life (lemichayah, למחיה)." Jewish liturgy typically uses the same Hebrew word for the resurrection of the dead.

For if their rejection is the reconciliation of the world, what will their acceptance be but life from the dead? (Romans 11:15)

I say then, they did not stumble so as to fall, did they? May it never be! But by their transgression salvation has come to the Gentiles, to make them jealous. Now if their transgression is riches for the world and their failure is riches for the Gentiles, how much more will their fulfillment be! (Romans 11:11-12)

Jozef bleef niet vijandig tegenover zijn broers. Hij kon zien hoe God zijn leven had gebruikt om een grote verlossing te brengen.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Vayigash** (ויגש | Hij kwam nader)
- **Tora:** Genesis 44:18-47:27
- **Haftarah:** Ezechiël 37:15-28
- **Evangelie:** Johannes 5:1-47

Behoud van het Overblijfsel

Jozef legde aan zijn verbijsterde broers uit dat God zijn afdaling naar Egypte had verordend om "in leven te behouden" en "een overblijfsel te behouden." (Genesis 45:5). Jozef gaat verder met te zeggen dat "God mij voor u uit heeft gezonden om voor u een overblijfsel op aarde te bewaren, en om u in leven te houden door een grote verlossing" (Genesis 45:7).

Als Jozef als voorafschaduw van het werk van de Messias wordt gezien, kan iets vergelijkbaars gezegd worden. Yeshua's broers, het Joodse volk, verwierp Hem, maar God verordende dat de afwijzing een grote verlossing verwezenlijkt.

Paulus lijkt het verhaal van Jozef ook in dit licht gelezen te hebben. In Romeinen 11, worstelde hij met de moeilijke kwestie van Israëls afwijzing van Yeshua. Hoewel hij niet direct een verwijzing maakt naar Jozef als een analogie, lijkt hij op een paar plaatsen in deze discussie daarop te hebben gezinspeeld. Zo wees hij erop dat Israël's afwijzing van de Messias, rijkdom voor de wereld betekende. De verwerping van Jozef's broers resulteerde in rijkdom ten tijde van Jozef voor de door hongersnood getroffen wereld. Ook Paulus wees erop dat Israël's ultieme verzoening met de Messias "leven uit de doden" zal zijn. Jozef zei: "God heeft mij voor u uit gezonden om het leven te bewaren (lemichayah, למחיה)." De Joodse liturgie gebruikt doorgaans hetzelfde Hebreeuwse woord voor de opstanding van de doden.

Want als hun verwerping al verzoening voor een wereld is, wat is dan hun aanneming anders dan leven uit de doden? (Rom. 11:15)

Dan zeg ik: zijn ze misschien gestruikeld om voorgoed te vallen? Dat zij verre! Maar door hún struikeling is het behoud tot de volkeren gekomen, - om henzelf jaloers te maken! Maar als hun struikeling rijkdom van een wereld is en hun tekort rijkdom voor volkeren, hoeveel te meer dan hun volheid! (Romeinen 11:11-12, Naardense)

Paul saw the Jewish estrangement from Messiah as a necessary part of a divinely ordained plan whereby God extended salvation to the entire world. In this regard, the Jewish estrangement from Messiah closely mirrors the events in Joseph's story. Paul conceded that Israel has stumbled (though not fallen), but he insisted that even the nation's stumbling plays a part of God's plan. Just as Joseph and his brothers ultimately reunited and reconciled, Paul said that "all Israel will be saved."

All Israel will be saved; just as it is written [in Isaiah 59:20-21], "The deliverer will come from Zion, he will remove ungodliness from Jacob. This is my covenant with them, when I take away their sins." (Romans 11:26-27)

Paul did not suppose that all Israel must wait until the culmination of the age before entering into reconciliation with the Messiah. He maintained that, just as the LORD preserved a remnant of His people in the past, so too a remnant had recognized King Messiah. Again, the discussion seems to allude to the story of Joseph:

God sent me before you to preserve for you a remnant in the earth, and to keep you alive by a great deliverance. (Genesis 45:7)

In the same way then, there has also come to be at the present time a remnant according to God's gracious choice. (Romans 11:5)

Paulus zag de joodse vervreemding van Messias als een noodzakelijk onderdeel van een goddelijk plan waardoor God heil naar de hele wereld uitbreid. In dit verband heeft de Joodse vervreemding van Messias de gebeurtenissen in het verhaal van Jozef nauwgezet weerspiegeld. Paulus geeft toe dat Israël gestruikeld (hoewel niet gevallen) is, maar hij stond erop dat zelfs de struikeling van de natie een onderdeel in Gods plan is. Net zoals Jozef en zijn broers uiteindelijk herenigd en verzoend worden, zei Paulus dat "heel Israël zal worden gered."

en zó zal heel Israël worden gered, zoals geschreven staat (Jes. 59,20-21; 27,9): 'komen zal uit Sion de verlosser, afwenden zal hij van Jakob de goddeloosheid; dit is het verbond van mij met hen wanneer ik hun zonden wegneem'. (Romeinen 11:26-27, Naardense)

Paulus veronderstelde niet dat heel Israël moet wachten tot het hoogtepunt van de tijd om verzoening met de Messias aan te gaan. Hij beweerde dat, net zoals de HEERE een overblijfsel van Zijn volk in het verleden bewaarde, Koning Messias ook zo een overblijfsel had herkend. Nogmaals, de discussie lijkt op het verhaal van Jozef te zinspelen:

God zendt mij voor jullie aanschijn uit om van jullie een rest op het aardland in te zetten en om van jullie er in leven te houden voor een grote redding; (Genesis 45:7, Naardense)

Zo is er dan ook in het tijdsgewricht van nu een overblijfsel ontstaan dankzij een genadige verkiezing! (Romeinen 11:5, Naardense)